

Mødedokument

B8-0152/2018

9.3.2018

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2, første afsnit

om virksomhedernes sociale ansvar
(2018/2633(RSP))

**Mario Borghezio, Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Lorenzo Fontana,
Matteo Salvini, Marco Zanni**
for ENF-Gruppen

**Europa-Parlamentets beslutning om virksomhedernes sociale ansvar
(2018/2633(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens erklæring af 14. marts 2018 om virksomhedernes sociale ansvar,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at meddelelser om større industrielle omstruktureringer, som den Embraco har fremsat, er et hårdt slag mod de berørte arbejdstagere, deres familier og de områder, hvori virksomhederne befinder sig;
- B. der henviser til, at virksomheden Embracos planer på sigt kan komme til at udgøre en alvorlig trussel mod arbejdspladserne for næsten 500 ansatte på fabrikken i Italien, i Riva presso Chieri (Piemonte)
- C. der henviser til, at dette tilfælde blot er det seneste i en lang række af afskedigelser som følge af udflytning, men at det er ekstra alvorligt, i og med at det gennemføres på bekostning af arbejdskraft og produktion i en sund virksomhed, der beskæftiger højt kvalificeret arbejdskraft;
- D. der henviser til, at det multinationale selskab, der ejer Embraco, agter at flytte produktionen til en anden medlemsstat udelukkende af skatte- og lønningsmæssige årsager, eftersom en virksomhed, der flytter produktionen til Slovakiet, nyder godt af en skattesats på 21 %, en afgift på 0 % på ejendomstransaktioner, en meget lav arbejdskraftomkostning, en skattenedsættelse på 35 % og et bidrag på op til 30 000 EUR pr. arbejdstager, der ansættes;
- E. der henviser til, at virksomheder i en grænseoverskridende kontekst som inden for EU's indre marked, der er kendetegnet ved tilstedeværelsen af nationale systemer, som er stærkt forskelligartede i social, økonomisk og lovgivningsmæssig henseende, hovedsageligt konkurrerer på arbejdskraftomkostninger, hvilket fremprovokerer de farlige fænomener handel med arbejdskraft og social dumping, som resulterer i voldsomme udflytninger med henblik på at erstatte indenlandsk arbejdskraft med den relativt billigere arbejdskraft i andre medlemsstater, navnlig de østlige medlemsstater;
- F. der henviser til, at fænomenet udflytning ikke blot vedrører de såkaldt traditionelle industrier, dvs. dem med høj arbejdskraftintensitet, såsom tekstil- og beklædningsindustrien, fodtøjsindustrien og træforarbejdningsindustrien, men også kapitalintensive industrier som f.eks. stålindustrien, maskinindustrien, skibsbygningsindustrien, luftfarten og elektroniskindustrien, for ikke at nævnt vigtige servicesektorer som computersoftwareudviklingsindustrien og sektoren for finansielle tjenesteydelser eller logistik;

- G. der henviser til, at denne uacceptable praksis med social dumping favoriserer medlemsstater med lavere sociale omkostninger og minimalt skattetryk;
- H. der henviser til, at EU og de politiske valg, der ligger til grund for opbygningen af det indre marked i dag er den vigtigste årsag til fattigdom og ulighed i medlemsstaterne, hvor markedsaktørerne og navnlig store multinationale selskaber får lov at udnytte de eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til lønomkostninger og beskatning til gennem udflytning at opnå konkurrencemæssige fordele, og fortjeneste på bekostning af borgere, arbejdstagere og områder;
- I. der henviser til, at de sparepolitikker, som EU og traktaterne har pålagt landene, og som allerede har medført betydelige nedskæringer i de offentlige udgifter og forringelse af nationalstaternes sociale opgaver, ved sociale og beskæftigelsesmæssige kriser som i sagen om Embraco, vil hæmme gennemførelsen af effektive nationale investerings- og udviklingsstrategier, som kunne medvirke til at dække behovene hos de berørte arbejdstagere og deres familier, og dermed fører til en stigning i fattigdommen og den social udstødelse;
- J. der henviser til, at det klart er selvmodsiggende for EU at yde finansiering til lande som Slovakiet til nedbringelse af de økonomiske og sociale skævheder og samtidig give denne medlemsstat mulighed for at udøve en praksis, der tiltrækker investeringer, men som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne;
1. udtrykker sin fulde solidaritet med og støtte til alle Embracos arbejdstagere i Riva presso Chieri og deres familier samt de arbejdstagere hos underleverandører, der eventuelt kan blive ramt af denne beslutning;
 2. opfordrer til vedtagelse af enhver form for foranstaltning eller støtte til disse arbejdstagere, deres familier og alle andre parter, som potentielt kan blive berørt af denne beslutning;
 3. mener, at Embraco-sagen uigendriveligt demonstrerer ikke blot det europæiske indre markeds dysfunktion, men også de ødelæggende virkninger af en vilkårlig udvidelsespolitik, navnlig mod øst, som ikke har formået at tage hensyn til de ødelæggende konsekvenser for den sunde og loyale konkurrence ved at indlemme lande med lav beskatning;
 4. opfordrer til straks at gennemføre en politik, der yder social beskyttelse til de arbejdstagere, der bliver ramt af udflytninger, for at give dem den nødvendige støtte og sørge for at omskole dem med henblik på at lette deres genindtræden på arbejdsmarkedet;
 5. understreger på det kraftigste det ansvar, EU og dets politikker bærer i denne sag, og anser de tiltag, som EU har iværksat til at løse disse problemer for at være utilstrækkelige;
 6. gentager, at det er hver enkelt medlemsstats ret at træffe enhver form for foranstaltninger til at beskytte sin økonomi, sine arbejdstagere og sine territorier for at bekæmpe fænomenet udflytning, herunder via gennemførelse af protektionistiske foranstaltninger;
 7. understreger, at hver enkelt medlemsstat skal kunne iværksætte de nødvendige foranstaltninger til at tilskynde virksomheder, der er flyttet ud, til at vende tilbage,

herunder gennem omfattende nationale offentlige investeringsplaner;

8. kræver, at de virksomheder, der modtager offentlig støtte, skal tilskyndes til i samråd med arbejdstagerorganisationerne og de regionale og lokale myndigheder at udvikle en socialt ansvarlig adfærd;
9. understreger, hvor vigtigt det er at sanktionere virksomheder, der på trods af at de har nydt godt af en national eller fællesskabsretlig finansiel bistand, der skulle bidrage til den økonomiske vækst i et givet område, ubegrundet beslutter at flytte deres produktion til udlandet; opfordrer derfor til, at sådanne virksomheder forpligtes til at tilbagebetale de modtagne midler og udelukkes fra fremtidige tildeling af enhver form for finansiel støtte;
10. opfordrer Kommissionen til at gennemføre den nødvendige kontrol til at afklare, om Embracos ejer har anvendt midler fra Den Europæiske Union til uretmæssige formål, og navnlig til at finansiere udflytningen af virksomheden til en anden medlemsstat;
11. anmoder Kommissionen om at foretage en undersøgelse af, hvorvidt denne form for udflytningen inden for Europa, som ikke er begrundet med økonomisk-industrielle motiver, men med væsentlige interesser i form af skattebesparelse og lavere lønomkostninger, er i overensstemmelse med traktaterne;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, (navnlig til næstformanden og kommissæren med ansvar for vækst, beskæftigelse, investeringer og konkurrenceevne, Jyrki Katainen, kommissæren med ansvar for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold, kompetencer og arbejdskraftens mobilitet, Marianne Thyssen, kommissæren med ansvar for det indre marked, erhvervspolitik, iværksætterier og SMV'er, Elżbieta Bieńkowska, og kommissæren med ansvar for konkurrence, Margrethe Vestager), medlemsstaterne, den italienske regering og den brasilianske regering.